

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW
PW6.021.86.2015

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
KANCELARIA OGÓLNA

Data wpływu: 2016 -03- 15 -10-

nr z rej. ... RUP-28533-2016

Warszawa, dnia 11 marca 2016 r.

MRPiPS

KAN035548

Pan
Stanisław Szwed
Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rodziny, Pracy
i Polityki Społecznej

Szanowny Panie Ministrze

W związku z przekazanym pismem z dnia 8 marca 2016 r. nr DPR.1.02100.2.28.2016.JK zawierającym wyjaśnienia do uwag Ministra Finansów zgłoszonych pismem z dnia 7 marca 2016 r. nr UE3.9007.31.2016 do projektu ustawy o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług – przedstawiam następujące stanowisko.

Przyjmuję wyjaśnienia przedstawione w pkt. 1,3,4 przedmiotowego pisma.

1. Wyjaśnienia dotyczące zachowania brzmienia przepisu art. 18 ust. 2 pkt 1 lit. b zdanie pierwsze projektu ustawy (pkt nr 2 pisma) nie mogą być przyjęte. Przekazywanie przez Państwową Inspekcję Pracy (PIP) do organu egzekucyjnego informacji o doręczeniu pracodawcy powiadomienia o wniosku o egzekucję administracyjną jest zbędne, albowiem informacje te zawarte są w tytule wykonawczym przekazywanym przez PIP do organu egzekucyjnego, zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 1 lit. a projektu ustawy.

Nieuwzględnienie uwagi Ministra Finansów w tym zakresie spowoduje, że po stronie wierzyciela (PIP) powstanie dodatkowy obowiązek sporządzenia takiej informacji, a do organu egzekucyjnego będzie przekazywany zbędny dokument.

W związku z powyższym, proponuję w art. 18 ust. 2 pkt 1 lit. b projektu ustawy wykreślić zdanie pierwsze. Z kolei zdanie drugie w tej jednostce redakcyjnej, regulujące obowiązek doręczenia powiadomienia o wniosku o egzekucję, proponuję umieścić jako ustęp następujący po ust. 1 w art. 18 projektu ustawy.

W konsekwencji, zmianie winna ulec numeracja następująca po ust. 2.

2. W odniesieniu do wyjaśnień dotyczących możliwości dokonania dobrowolnej zapłaty administracyjnej kary pieniężnej bądź grzywny administracyjnej przez pracodawcę ukaranego w związku z delegowaniem pracowników poza obszar Rzeczypospolitej Polskiej, po doręczeniu temu pracodawcy zagranicznemu wniosku o egzekucję tej kary oraz momentu, w jakim PIP staje się wierzycielem kar bądź grzywien (pkt 5 pisma) – uprzejmie informuję, że zgodnie z art. 5 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, wierzycielem jest podmiot uprawniony do żądania wykonania obowiązku lub jego zabezpieczenia w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym lub zabezpieczającym niezależnie od tego, czy skorzysta z tego uprawnienia czy też nie. W mojej ocenie Państwowa Inspekcja Pracy staje się wierzycielem administracyjnej kary pieniężnej lub grzywny administracyjnej z chwilą, gdy stanie się podmiotem zainteresowanym w wykonaniu przez zobowiązanego obowiązku zapłaty kary, stosownie do art. 5 § 1 pkt 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Natomiast chwilą tą jest ustalenie, że nie zachodzą okoliczności uzasadniające zwrot tego wniosku organowi wnioskującemu określone w art. 18 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 projektu ustawy.

Jednocześnie należy podkreślić, iż mając na względzie jednolitość systemu prawa nie jest uzasadnione wprowadzanie przepisu określającego moment, w którym PIP staje się wierzycielem administracyjnej kary pieniężnej bądź grzywny administracyjnej.

W odniesieniu do zapytania dotyczącego przekazywania administracyjnej kary pieniężnej bądź grzywny administracyjnej na rachunek budżetu państwa należy wskazać, iż zgodnie z art. 111 pkt 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) dochodami podatkowymi i niepodatkowymi budżetu państwa są grzywny, mandaty i inne kary pieniężne, o ile odrębne ustawy nie stanowią inaczej.

Zgodnie z przepisem art. 23 projektu ustawy – kwoty administracyjnych kar pieniężnych lub grzywien administracyjnych egzekwowane są w walucie polskiej i stanowią dochód budżetu państwa – a zatem dotyczy on wszystkich wpłat z tego tytułu niezależnie od charakteru uregulowania należności (dobrowolnego lub przymusowego).

Jednocześnie zauważam, że Państwowa Inspekcja Pracy jako jednostka budżetowa realizuje dochody budżetu państwa m.in. z tytułu grzywien, kar, najmu składników majątku, czy usług, zatem stosuje przepisy regulujące sposób odprowadzania do budżetu państwa dochodów budżetowych.

3. Nie podzielam opinii Ministra Spraw Zagranicznych, iż zmiana art. 19 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji stanowi nadregulację (pkt 6 pisma). Termin ten określa stan, w którym przepisy prawa tworzone są niejako „nadmiarowo”, tj. regulują

sfery życia nie wymagające prawnych regulacji, ponadto normy wprowadzane są w zbyt dużej liczbie, co sprawia, że ich adresaci nie są w stanie przepisów poznać i się do nich zastosować. Omawiana zmiana nie polega na dodaniu kolejnych przepisów prawnych, a jedynie na modyfikacji już obowiązującego. Podkreślić należy, iż brzmienie omawianego przepisu winno zostać zmodyfikowane w celu umożliwienia administracyjnym organom egzekucyjnym, jakimi są naczelnicy urzędów skarbowych, egzekwowania należności wynikających z zagranicznych administracyjnych kar pieniężnych i grzywien nałożonych w związku z delegowaniem pracowników poza obszar RP. Zgodnie z obowiązującym art. 19 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji naczelnik urzędu skarbowego w zakresie zagranicznych wniosków o dochodzenie należności właściwy jest jedynie w odniesieniu do wniosków określonych w ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289, z późn. zm.). Rozszerzenie brzmienia art. 19 § 1 tej ustawy o kolejny rodzaj zagranicznych wniosków o egzekucję wprowadzałoby do tego przepisu kazuistykę i czyniłoby go mniej czytelnym i przejrzystym. Należałoby zatem zachować brzmienie art. 19 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji zaproponowane w ustawie o delegowaniu pracowników.

4. Projektodawca powinien podjąć próbę określenia w pkt 6 OSR (choćby szacunkowo) skali wpływu projektowanych regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa, stosownie do obowiązku określenia skutków finansowych wynikającego z postanowień art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) oraz z § 28 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. poz. 979, z późn. zm.).

Jednocześnie biorąc pod uwagę brzmienie art. 139 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, propozycja zawarta w pkt 8 przekazanego pisma dot. uzupełnienia pkt 6 OSR do projektu w pozycji „Dodatkowe informacje”, w zaproponowanym brzmieniu jest niewystarczająca i powinna otrzymać następującą treść: „Ewentualny wzrost kosztów związanych ze zmianami w zadaniach Państwowej Inspekcji Pracy będzie się mieścił w ramach przyznanego limitu środków finansowych w ustawie budżetowej na rok 2016 r. w tym na wynagrodzenia i nie będzie stanowił podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki finansowe z budżetu państwa na realizację przedmiotowych zadań również w późniejszym okresie”.

Niezależnie od powyższego pragnę wskazać, iż w pozostałym zakresie zajęcie stanowiska wobec wyjaśnień będzie możliwe po przedstawieniu przez projektodawcę zmienionych propozycji redakcji przepisów art. 17 do 19 projektu ustawy.

2 *Leszek Skiba*

Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANI

Leszek Skiba